сляпо. *М. 98. Сляпа баба* дету удари, ляка нѣма. *Пс. 15, 446.* Старата сляпа баба. *Зк. 139.* **Слѣпи очи**, виски: Кога-то послѣ разглѣдахме кжрна-та тя не бѣше вече бѣла, а пжлна съ кржвъ отъ рана-та, коя-то направили гжрмежи-тѣ при слѣпи-тѣ му очи. *Л. Д. 1875 р. 144.* Криво-ляво газихъ, като слѣпъ конь изъ тиквитѣ. *Зк. 175. 2)* кривой: Кучето сега вече бѣше позастарѣло и слѣпо съ едно-то си око. *Л. Д. 1875 р. 148.* И тримата дервиши сж слѣпи, т. е. едноочни. *Х. I, 115.* Трима никакви съ дѣсно око слѣпи дервиши. *ib. 119.*

Слѣпѭ *гл. св.* **Слѣпя́вамъ Слѣпвамъ** *гл. дл. 1)* слѣплю, слипаю. *2)* починю,—ниваю: Байо Нетко ма научи да слѣпявамъ старите емении. *З. 303.*—**са**, слѣплюсь, слипаюсь: Повечето пжти ситните кристалци отъ злато са слѣпяватъ на малки лусници, на блѣстки, на джлгнести пжрчици и на груби кругловати топченца или бучици. *З. 237.* Отъ много-то влагж трошицы-ты и така цврьсто сѧ счествать и слѣпать, що-то глинава-та земя става жилава. *Л. Д. 1872 р. 234.* Слѣдъ това пуща ся всяка женска пеперуда да си намѣри по единъ мжжъ и откакъ ся слѣпять зарань-тж, слѣдъ пладне около 9 чяса трѣбува да са раздвоять. *ib. 71 р. 234.*

Слѣти́ коса́ *с. ж. названіе луговой травы. Пк. 60. ср. п. сл.* трѣва.

Слѣтѭ́ *гл. св.* постигну: Чеси-ты по нѣкакъвъ си чудесенъ случай избѣгнжли отъ урисницж-тж, коя-то была слѣтѣла крайлабскы-ты имъ братія. *Л. Д. 1872 р. 216.* Никое отъ бѣдствіята, съ които Полидамасъ отъ толкози време го запланяваше, не го слѣтѣ. (*Tous les malheurs—n'arrivaient point*). *Т. 352.*

Слѣ́чамъ *Макед. гл. св.* (*вм. свлека*) сниму: Си ѭ зеде 'уба'а не-'еста, Си ѭ слече рубо невестинско, Іѭ облече сестра Ангелина. *М. 65.* Слечи твое свилно 'убаа руво, И я него да си го облечамъ. *М. 101.* Да си слечитъ рубо копринено, Да облечитъ отъ пандзуръ кошуля. *М. 198.*

Слѣѭ *гл. св.* **Сли́вамъ** *гл. дл.* солью, сливаю: Слѣйте гы съ народа си щомъ скаратъ постройкитѣ въ града. (*Incorporez les à votre peuple*). *Т. 205.*—**са**, сольюсь, сливаюсь: Тѹ́нджа и Марѩда ся сли́ватъ наѐдно.—Заведнъжъ голѣми порои се спуснахж отъ околнитѣ височинки и се сляхж хучешкомъ татъкъ изъ трапищата. *И. С. 6.* Извори кладенци источници сливѫтъ ся друголюбно и съставѭтъ най послѣ по тѣхъ равнища тихотекжщы дълбокы рѣкы. *Пк. 78.* (Девойки) после целуваетъ секирата и сѣ кжлнатъ „ако некоя не додржитъ зборотъ и сѣ разделитъ на Лазара, да не сѣ слеитъ како железо-то". *М. р. 522.* Жителитѣ са преселѭтъ отъ града въ селата, съ които тѣ ще са слѣѭтъ. (*Avec lesquels ils seront mêlés*). *Т. 205.*